

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 233. szám

2012. május

Szeretettel köszöntjük

az édesanyákat!

Lángok

Mit csinálsz? - nyitott be a sötét szobába az édesanya.

- Mi ez a sötétség? - aztán megpillantotta a földre állított mécseseket.

- Mit csinálsz Lea?- Cssssss - emelte ujját a szája elé a kislány.

- Nézd anyu, ezek mi vagyunk! - mutatott a táncoló lángokra.

Az asszony felnevetett:

Még hogy mi? Viaszgyertyának nézek én ki?

A kislány meg sem hallotta, folytatta mondókáját:

- Olyanok ezek a kis gyertyák, mint az emberek. Ha sokan vannak együtt nem alszik el a lángjuk, még ha a szél is fúj rájuk, mert olyan erős a tűz, amivel égnek. Az emberek is ilyenek: ha sokan fognak össze, még a legnagyobb gonosz sem árthat nekik, mert annyira összefognak. De amelyik gyertya egyedül van, azt könnyen elfújja a szél, ahogy a magányos embert is könnyebben legyőzi a gonosz. Érdekes, nem gondolod anya?

Az asszony már nem nevetett. Kisétált a szobából és maga után csendben becsukta az ajtót. Magában igazat adott lányának.

Pünkösd = Pentekoszté

A pünkösd szó az Újszövetség görög nyelvén (Pentekoszté) ötvenedik napot jelent húsvétól számolva. Vagyis az emberiség történelmének legfontosabb ténye, hogy az Isten 2011 évvel ezelőtt megjelent testben, Jézus Krisztus a golgotai kereszten eltörölte bűneinket, és feltámadásával végérvényesen legyőzte a halál és pokol erőit, ezért nála az örök élet beszéde van, a bűnbocsánat ajándéka a hozzá bizalommal forduló ember számára.

Az Úr Jézus, még mielőtt visszatért volna a mennybe, megígérte tanítványainak, hogy bár ő visszalép a most számukra láthatatlan világba, de nem hagyja őket árván, hanem elküldi majd Isten Szentlelkét, aki Krisztust fogja dicsőíteni, és az ő győzelmét és szeretetét hozza a megtérő ember szívébe, amely napjainkban tele van viszályal, félelmekkel és reménytelenséggel. Az örökkévaló Isten beváltotta örömteljes ígértét.

Az első pünkösdvasárnap Jeruzsálemben történt, hogy az akkor még bezárkózó és szorongó szívű tanítványai szívébe beköltözzön maga az élő Úr Jézus Krisztus az ő Szentlelke által. Tehát a Szentlelke Úr Isten személy. Maga Isten munkában! Ő ad erőt

erőtlenségünkben, békességet
békétlenségünkben és újjáteremtést
elvesztettségünkben. A pünkösd az egyház, az
eklézsia létrejöttének napja. A Biblia
Ószövetségében aratási hálaünnep és a
törvényadás ünnepe, amikor Istennek népe
egybegyűl hálát adni Istennek a mindennapi
kenyéréért.

Pünkösd ünnepén Péter apostol szíve
csordultig lett Krisztus szeretetével, és az
eddig bezárkózó tanítvány kiment Jeruzsálem
templomterére. A vallásos tömegnek ezt
követően már bátran és telve mentő szeretettel
bizonyoságot tett arról, hogy Isten szeret
mindenkit, és ezért küldte el az üdvözítő Úr
Jézus Krisztust engesztelő áldozatul a mi
bűneinkért. Azért, hogy a mi céltévesztett
életünket a menny felé irányítsa a Szentlélek
Úr Isten útmutatásával.

A hallgatóságot Péter apostol beszéde
szíven találta, fájni kezdett elrontott életük és a
bűnbánat könnyeivel küszködve megértették:
„vétkeimmel vertelek keresztre, amit te
szenvedsz, Jézus, én okoztam.” Mihelyt
Krisztus lelke szíven talál, és megértem, hogy
miattam, érettem és helyettem ő bűnhődött,
ezután már létkérdés számomra, hogy Isten
kegyelmét visszautasítom vagy elfogadom.
Pünkösdkor, mikor az elveszett emberek Isten
„nagykövetét”, Péter apostolt kérdezik, hogy
mit cselekedjünk, az már a megtérő emberek
szívének áldott pillanata.

Azonban Isten már előbb cselekedett
érettünk a Golgotán, és Jézus megváltó
szeretetét megértve ezt követően már sok
ember elmondta, hogy az „Isten Bárányára
leteszem bűnöm én, és lelkem béke várja ott a
kereszt tövén”. A bűn terhétől megszabadított
ember megkapja a Szentlélek Úr Isten
ajándékát: a szívükben lakozást vett, üdvözítő
Úr Jézust, dicsőítve Istent irgalmáért. Az Isten
által újjáteremtett ember szíve ezentúl az
örökkévaló Isten mennyei bázisa lesz, ahonnan
Krisztus dicsőségének fénye sugárzik a még
lelki sötétségben élő embertársai felé, hogy ők
is bejussanak Isten országába a kárhozat
helyett.

Tudjuk, hogy a Tízparancsolat betöltése
Isten és az ember szeretése. Pünkösd óta Isten
kész e törvényt a szívünkbe helyezni az ő
Szentlelke által, és akkor képessé tesz arra,

hogy még a rosszindulatú embereket is tudjuk
szeretni, mivel az Isten szeretet.

Végezetül kérjük Krisztus újjáteremtő
Szentlelkét ekképpen: Add nekünk is,
Istenünk, a Te áldott Lelkedet, adj hitet,
szeretetet, lelki boldog életet! Ámen.

(*Jászai Gyula – Reformátusok lapja*)

Egyetlen válasz három pünkösd kérdésre

Írta: dr. Somogyi Barnabás

*Az Apostolok Cselekedeteiről írt könyv
második fejezete a keresztyén pünkösd
történetéről és az újszövetségi gyülekezet
születéséről szól. A Szentlélek kitöltése után
Jézus tanítványai az izráeliták pünkösdjét
ünneplők sokadalmában találták magukat. A
kis csoport feltűnést keltett, mert úgy kezdtek
el beszélni, mint akik nagyon fontos és friss
ismeretek birtokában vannak, amiket
feltétlenül közölniük kell mindenkivel, akár
ismerős, akár nem.*

A templomba igyekvő zsidó férfiak
megdöbbenve és csodálkozva tették fel a
kérdést maguknak és egymásnak: "Imé, ezek,
akik beszélnek, nem Galileából valók-e?"
Döbbenetük egyik oka az volt, hogy mindenki,
bárhonnan jött, anyanyelvén hallotta
megszólalni az egyszerű ruházatú, köz-
szereplésből nem ismert embereket. Igyekeztek
ezért a saját nyelvük szerint csoportosulni a
lelkes tanúságtevők körül. A döbbenet másik
oka, hogy a helyi járókelők közül mind többen
fölismerték a Jézussal együtt járó
tanítványokat, akik Galileából valók voltak.
Így még meglepőbb volt, hogy görögül,
latinul, arabul olyan értelmesen beszélnek,
mintha csak a környék nyelvjárásain
társalognának. Pünkösd reggelén, Jeruzsálem
utcáin az első tudakozódás a fennhangon, de
kéretlenül megszólalók *kilétére* vonatkozott.
Ha értelmes szó üti meg a fülünket, vagy
távolabbról beszéd foszlánya hallatszik,
ösztönösen kérdezzük: *ki beszél?* A legtöbb
ember már ennek tudatában dönti el, hogy
figyeljen-e, vagy továbbmenjen.

A morajló sokaságban a második kérdés: " *Mi akar ez lenni?*" A kíváncsiak mind többet láttak és hallottak. Kezdték világossá lenni, hogy bár sok a nyelv, a téma ugyanaz. A galileusok Istenről szólnak, a szent könyvekből idéznek. Az első percektől az volt különös, hogy bár pünkösöd napja van, a hirtelen támadt szónokok nem az Egyiptomból való szabadulásról, nem a szabad hazában befejezett első aratásról és az első zsengeről beszélnek. Próféciaikat idéznek, melyeket az utóbbi hetekre vonatkoztatnak és a közelmúltból egy per tragikus részleteit emlegetik, amely egyébként itt köztudott volt, mert a főpap udvaráig és a római helytartó palotájáig több száz ember füle hallatára és szeme láttára zajlott le. A kegyes zsidó férfiak zavarba jöttek. Voltak az utcákon olyanok is, akik gúnyolódtak: ezek a jóbarátok " *édes bortól részegedtek meg!*" A gúnyolódók gátlástalanságnak tartották a tanúbizonyoságra való belső késztetést és a számukra ismeretlen nyelvet értelmetlennek minősítették.

Kezdték furcsán érezni magukat az emberek. Tanakodtak, de tanácstalanul maradtak. Úgy vették észre, hogy egy *esemény* középpontjába kerültek. Mi történik itt? Hova sodródtak? A történésbe nem tudtak beilleszkedni, de elszakadni sem akartak. Vártak.

Egyszer csak tömörülni kezdtek a galileusok, a megfeszített Jézus tanítványai. Közülük Péter apostol állt elő, fölemelte hangját és figyelmet kért. Először visszautasította a tanítványtársait ért vádat, mert a gúnyolódók hiteltelenné akarták tenni a rendkívüli eseményt. A tanítványoknak ötven napja ismét és ismét cáfolniuk kellett a Krisztus sírját őrző katonák hazugságát is: *Jézus él! Megjelent közöttünk!* Az apostol Jóel prófétát idézte Isten Lelkének kitöltéséről, szólt a názáreti Jézusról, akit Jeruzsálem népe halálra adott, de akit Isten föltámasztott, " mivel lehetetlen volt, hogy a halál fogva tartsa őt" . Péter apostol kijelentette, hogy a Föltámadott a mennyei Atyához ment és a mai napon elküldte, kitöltötte a Szentlelket tanítványaira. " *Ez az, amit láttok és hallotok is*" – mondta az apostol. Mikor megértették a hallgatók a golgotai megváltás történetét, azok, akiket " *szíven talált az ige*" bűnösnek érezték magukat Krisztus halálában. Azt kérdezték az apostoloktól: " *Mit cselekedjünk, atyámfia,*

férfiak? " Egy üdvtörténeti esemény középpontjába kerülve szint kell vallani. Bólintás, mellverés, közfelkiáltás nem elég. Ha beláttuk, hogy Isten olyan sokat tett értünk, nekünk is tenni kell valamit, amivel kapcsolatba kerülünk a Föltámadottal. Péter így válaszolt: " *Térjete meg és keresztkedjete meg valamennyien Jézus Krisztusnak nevében, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát*" . Ez a válasz minden tekintetben eligazít. Így kapcsolódhatunk be az üdvtörténetbe, mint meghívottak és megváltottak. Csak ez az út vezet el a Szentlélek ajándékáig.

Undivided 2012

Egy egyetemista élete rendkívül színes. Ott van a „temérdek” szabadidő, a nagyszerű barátok, a programok, az esti partik, a közös előadások, az átvirrasztott éjszakák és a lehetőség, hogy mindent megtanuljunk. Sokszor nem is tudjuk, merrefelé húz igazán a szívünk, vagy merre lenne jó, ha húzna. Ebben volt irányadó az Undivided konferencia, ami – ahogy arra a cím is utal – a szívünk osztatlanságára fókuszál.

Az IFES (International Fellowship of Evangelical Students) szervezet négy évente rendezi meg szokásos nemzetközi konferenciáját, idén Győr városára esett a választás. Keresztyén diákok több mint negyven országból jöttek, hogy arról tanuljanak, hogyan lehet a hétköznapi életben osztatlan szívvel Istent szolgálni. Kb. kétezren hallgatták a neves előadókat, akik szembeállították életünk bálványait az egy Isten imádatával. John Lennox matematikaprofesszor, a konferencia főelőadója tudományos hitelességgel beszélt Istenről, mint teremtőről. Boncolgattuk az ősi kérdést, ami így szól: ha Isten a teremtő, akkor ki teremtette a teremtőt (és így tovább). Sokat beszélt Stephen Hawking és Richard Dawkins tudósok világnézetéről, akik tagadják egy világmindenség felett álló Isten létezését. Szerintük a keresztyén ember hite csupán egy kívánság beteljesítése – feltéve, hogy nincs Isten. A másik oldalról viszont: ha van Isten,

akkor az ateisták meggyőződése marad csupán egy kívánság, hogy bár ne lenne. Számos tudományos és Bibliai bizonyítékot vettünk nagyjító alá, és az élet nagy kérdéseiről beszélgettünk: hogyan befolyásolja a keresztyén hitünk az életünket? Hogyan tartjuk fenn ezt a hitet? Mik azok az értékek, amik meghatározzák a viselkedésünket? Az előadó végül mindig visszautalt az osztatlan szívre, és hogy mennyire fontos, hogy a szívünkben csak egy Úrnak legyen hely! Mint az orvostudomány embere, nagyon éveztem az előadásokat, tanításokat.

Ha már az orvosinál járunk, az egyetemről többen is benne voltunk a helyi önkéntes elsősegélynyújtó csapatban. Öt nap alatt kétezer embernél megtörténhet ez-az, mi pedig azért voltunk ott, hogy segítsünk, ha kell. Harmadévesként nem éreztem magam minden gyakorlati tudás birtokában, de a konferencia végén jóval nagyobb bátorsággal tértem haza, hiszen bőven szereztem tapasztalatot mind ellátás mind pedig csapaton belüli együttműködés terén. Tizenketten voltunk medikusok és egészségügyi hallgatók, lefedve az elsőtől a hatodik évig terjedő képzést. Sokszor kiségettük egymást, tanítottunk és tanultunk egymástól. Ha pedig helyzet volt, nem kellett keresni az embereket; szinte önként jelentkeztek, hogy hadd mehessenek segíteni, ahol baj van – ellentétben a belgyógyászat gyakorlatokkal, ahol sokszor magam is a háttérbe húzódom. Különlegesség volt az orvosi szobában, hogy akik bejöttek, nem csupán fizikai ellátásban részesültek, hanem akut imatámogatást is kaptak. Azt hiszem, szívesen dolgoznék együtt a későbbiek folyamán is ezzel a csapattal.

Mit tanultam a konferencia alatt? Isten hatalmas és méltó az imádatra. Méltó arra, hogy „undivided” szívvel szolgáljam, az időmet pedig ne hiábavalóságokkal töltssem. Hat nagyszerű évem van arra, hogy megtanuljam, hogyan gyógyítsam az embereket, hogyan segítsek nekik. Ezt érdemes kihasználni! Mivel gazdagodtam a konferencia során? Barátokkal, ismeretségekkel, nagyszerű emberekkel, akiknek példa értékű hitük van. Örülök neki, hogy részese lehettem mindennek!

Szell László

Ifjúsági rovat

Nagyon sok szeretettel köszöntöm a testvéreket ebben a hónapban is az ifjúság nevében. A mostani rovat kicsit másként fog kinézni, mint az eddigiek, hiszen ebben a hónapban fontos ünnepeink lesznek, amelyekről muszáj említést tenni és egy kicsit bővebben kifejteni. Készültünk az anyukáknak néhány meglepetéssel, illetve néhány fiatal beszámolóval arról, mit is jelent nekik a pünkösöd, ők hogyan élik meg ezt az ünnepet. De előtte bemutatjuk a testvéreknek, mi mindent is csináltunk az elmúlt időszakban.

Mi is történt velünk mostanában?

Március 30-án ismételten megrendeztük a dicsőítő ifjúsági alkalmat az imaházban. Újból nagy izgalommal készültünk erre az eseményre, mi „szervezők” több próbára is összegyűltünk és a gyakorlatot is megpróbáltuk bezsúfolni a hétköznapok teendői közé. Ezek mind jó hangulatban teltek és imádságos szívvel vártuk a dicsőítést. El is érkezett a péntek este és örömmel vettük észre, hogy olyan testvérek is részt vettek a nyílt ifjúságin, akik eddig talán még sohasem. Sokat énekeltünk, épültünk a bizonyágtételekből. Isten hozzám különösen is szólt Tamás tanítása által és az általam felolvasott kis történetek is közelebb vittek minket Istenhez. Nekem személy szerint nagyon jól esett kilépni a hétköznapok zajából, kint hagyni a gondokat az imaházon kívül és csak Istenre figyelni, Őt dicsőíteni mindenért.

Április 13-án pénteken nem egy rendhagyó ifjúságira gyűltünk össze, hanem az év végi kirándulásunkat különböző okok miatt most tartottuk meg. Az imaháztól indultunk autókkal és egészen a Gellért-hegyig meg sem álltunk. Gyönyörű fák, bokrok és virágok között sétáltunk fel egészen a Citadellaig, ahonnan még láttuk a nap utolsó sugarait. Az esti város látványával nem tudtunk betelni, ezért legalább egy-másfél órát töltöttünk el ezen a helyen. Innen továbbindulva a Hármashatár-hegyre mentünk. Mikor felértünk a csúcsra, már teljesen sötét volt és a szél is eléggé fújt, de ez nem tántorított el minket

attól, hogy folytassuk a városban való gyönyörködést és a beszélgetést. Meghallgattuk Sz. Laci élménybeszámolóját a nyári túráról, beszélgettünk a Márk drámáról, ezek után pedig szépen lassan hazaindultunk. Elég későre járt már az idő mire mindenki ágyba került, de véleményem szerint mindannyian nagyon jól éreztük magunkat, és olyan élményekkel gazdagodtunk, amiket nem felejtünk el egyhamar.

Május van és ez a hónap több ünnep szempontjából is fontos az életünkben. Mivel a mostani Szeretet - Szolgálat is ezekre az ünnepekre épül, ezért úgy gondoltuk, mi is megosztjuk a testvérekkel gondolatainkat, érzéseinket ezekkel kapcsolatban. Az ifjúság néhány tagja úgy gondolta, kifejti, mit is jelent számára a pünkösöd. A következőkben ezek a fiatalok engednek bepillantást az érzéseikbe:

„Mit jelent számomra pünkösöd ünnepe? A Szentlélek kiáradását. Jézus valamiért azt mondta, hogy jobb nekünk, ha Ő elmegy, mert akkor eljön hozzánk az ő Lelke. Miért fontos számomra ez az ünnep? Úgy gondolom, a mai világban csak akkor lehetséges ébredés, ha visszatérünk az „apostolok cselekedeteihez”, ami valójában a Lélek cselekedetei rajtuk / rajtuk keresztül. Én pedig örömmel várom, hogy részese legyek egy ébredésnek.”

Szell László

„Hálás vagyok Istennek, hogy gondoskodik rólunk, tudja a szükségünket, ismer minket, tudja, hogy az adott történelmi helyzetben milyen módon tud segíteni a mindennapjainkban, tudja, hogy ha szeretnénk vele az élő kapcsolatot tartani, akkor a Pártfogó segítségével ez sikerülhet! Ha őszinte, s nyitott a szívünk Isten felé...”

Császár Levente

Ebben a hónapban a másik nagyon fontos esemény mindannyiunk számára az anyák napja. Szeretnénk mi is megköszönni nekik, hogy gondoskodnak rólunk, vigyáznak ránk és úgy szeretnek minket, ahogy csak az anyukák tudnak. Ezért az ifjúságunk néhány tagja meglepetéssel készült az édesanyjának, és pár sorban szeretné köszönteni őt ezen a szép és fontos tavaszi napon.

B. Dorián:

„19 évesen miért köszönök meg mindent? Mert nem tudhatom, meddig vagyok itt lent. Így hát a magam módján most megköszönök mindent, mit értem tettél Anya.”

B. Dávid:

„Drága Anyukám! Szeretném megköszönni Neked azt a sok-sok fáradozást, amit értem és az egész csaláért teszel nap, mint nap. Főzés, mosás, a ház rendben és tisztán tartása. Ha te nem lennél, sokkal nehezebb lenne az életünk. Köszönöm és köszönjük azt a sok munkát, áldozatot, amit értünk hozol, az Úr adjon Neked erőt ehhez is! Boldog anyák napját kívánok!”

K. Krisztián:

„Köszönöm, hogy sokkal többet tettél értem életem során, mint amennyi az erődből tellett volna. Te vagy a Világ Legjobb Anyukája! Szeretlek! Az Úr áldja meg az életedet! Boldog anyák napját!”

K. Bernát:

"Kedves Anya!

Köszönöm, hogy elengedtetek erre az évre, hogy hét közben máshol lakjak. Jól esett a bizalom és úgy is érzem, hogy ez roppant sok áldást hordozott. Nagyon szeretlek!"

Sz. Dalma:

„Nagyon hálás vagyok az Anyukámért, mert neki köszönhetek rengeteg mindent. Kiskorom óta vigyáz rám, és mindenben segít. Benne bízok meg a legjobban, és tisztelem, mert nagyon sok mindenem keresztülment, és mégis erősen megállt. Én is ilyen erős szeretnék lenni a nehéz helyzetekben is! Boldog anyák napját, Anya! :)”

T. Pál Mátyás:

„Nem szeretnék túl érzelgős lenni, mert tudom, hogy úgy is bekönnyezel. Csak egy dolgot szeretnék kérni Tőled: ilyen maradj, amilyen vagy és akkor mindenki boldog lesz, vagy inkább marad. Nagyon jó anya vagy! Boldog anyák napját!”

L. Debóra:

„Kedves Anyu! Szeretnék megköszönni Neked mindent, amit értem és a családjáért teszel. Köszönöm, hogy reggel elindítasz a suliba, hogy mindig beágyazol helyettem, hogy mellettem állsz a nehéz helyzetekben, hogy mindig meghallgatsz, és hogy úgy szeretsz engem, hogy jobban már nem is lehetne! Köszönöm, hogy vagy! Hálás vagyok Istennek Érted és azt kívánom, hogy Ő adjon erőt Neked a további munkádhoz a munkahelyen, az imaházban és otthon is. Szeretlek Anyu! Nagyon boldog anyák napját!

K. Attila:

Anyák napjára

Isten adott a madárnak szárnyat,
Hogy átölelhessen a fiókákat.
Urunk adott ágat a fának,
Lombjával betakarni a madárkákat.
Isten adott mosolygón sütő Napot,
Mely naponként éltető fényével ránk ragyog,
S esőfelhőt is Ő alkotott,
Melyből olykor szomorú könnye ránk csorog.

Oly szép a természet, Isten alkotása,
Minden, mit teremtett, szent szerelmét áldja.
Óvó, féltő keze betakar, ha baj van,
Két ölelő karja megvéd a viharban.
Örömet a szívbe Ő öntözget, tudom,
Gondoskodó Lelke kísér minden napon.

Ilyen csodás kézzel még mit alkotott?
Életünk tavaszát: Anyát is adott.
Átölel, mint madár kicsiny fiókáit,
Betakar, mint falomb szelíd madárkáit.
Napfényként rám nevet, szeme mosolyog,
Ettől lesz életem minden napja boldog.
Amikor szomorú, s vállamra borul,
Olyankor is tudom, könnye értem hull.

Isten gondviselő szeretete örök,
Anyaszívbe adta, mit Neki köszönök!

M. Daniella, Lukács:

Drága Anyukánk!

Sosem fogjuk tudni eléggé megköszönni a szereteted és az odaadásod, de azért megpróbáljuk. Úgy gondoltuk a hozzád legközelebb álló korosztály segítségét kérjük, amit ők mondanak, a legőszintébb és mi tökéletesen egyetértünk velük:

– Az anyukánk a családjunk, szeret minket, és mi is szeretjük őt. Anyára Apa vigyáz, rájuk meg mi. Anya sok kedvességet tesz értünk. Akkor mosolyog, ha boldog. Ha fáradt, akkor nyűgös. Ilyenkor fáradt hangokat ad ki magából. (Borbála)

– A szívemben érzem, hogy szeretem. Nem fér be Anya a szívembe, pedig ott érzem, hogy szeretem. (Norbert)

– Nagyon szeretem Anyát. Megörülök, ha látom. Ilyenkor piros a szívem. (Armand)

– Anya megtanított úszni. Szoktunk kirakózni és segít, ha félrerakom, hogy hova rakjam. Csak akkor szomorú, ha fáradt. Akkor szokott fáradt lenni, amikor fáj a feje, vagy nem tudott aludni. (Lili)

– Nagyon szeretem az anyukámat, mert kedveskedik nekünk. Játszik velünk, sütit süt. (Tímea)

– Szeretem Anyát, mert jószívű. (Zsanett)

– Nagyon szeretem Anyát, mert mindig megengedi, hogy nézzem a mesét, kienged biciklizni. A legjobban azt szeretem, hogy mindig vesz valamit. (Bálint)

– Szeretem Anyát, mert ő az édesanyám. (Zsolt)

– Tiszta szívből szeretem az édesanyámat, mert nagyon szép. (Zoltán)

– Reggel, amikor ébreszt, mosolyog rám. Nagyon finomakat főz. Mindenhová elvisz. Nagyon kedves. Segít kitakarítani a szobámat. (Veronika)

– Nagyon finomakat süt, és főzni is nagyon jól tud. Szokott tanítani néhány angol szót is. A boltból finomságokat hoz. Szülinapomra nagyon szép ajándékokat vesz. Lefekvés előtt szokott nekem énekelni és mesét olvasni is. Napközben sokat játszunk. (Zsófia)

– Kimossa a ruhámat. Megvesz olyan ételeket, amiket szeretek, például parizert. Hasonlítok anyukámra. Vesz nekem hajdíszeket, cipőt, ruhát, szépeket. Mosolygós, aranyos, szép. (Boglárka)

A piros üveggolyó

A nagy gazdasági válság évei alatt egy dél idahoi falucskában laktam. Reggelenként megálltam Miller úr zöldséges standja előtt, hogy az éppen szezonban levő zöldségből, gyümölcsből vásároljak.

Az étel és a pénz igen kevés volt abban az időben, ezért sokszor cseretárgyakat ajánlottak fel a vásárlók az áruért. Egyik nap Miller úr egy zsák krumplit pakolt nekem, amikor észrevettem egy nagyon sovány kisfiút, aki szakadt, de tiszta ruhában epekedve nézte a zöldbabot. Kifizettem a krumplimat, de közben engem is megragadott a gyönyörű zöldbabos kosár látványa. Miközben azon gondolkodtam, hogy vegyek-e belőle, végighallgattam Miller úr és a rongyos ruházatú kisfiú beszélgetését.

- Hello Barry, hogy vagy?
- Hello Miller úr. Jól, köszönöm jól. Csak csodálom a babot. nagyon jól néz ki.
- Nagyon finom is. Hogy van az anyukád?
- Erősödik, napról-napra erősödik.
- Az jó. Segíthetek valamiben?
- Nem uram. Csak csodálom a babot.
- Szeretnél belőle hazavinni?
- Nem uram. Nincs mivel fizetnem.
- Nos, mid van, amire elcserélhetném a babot?
- Csak egy üveggolyóm van.
- Tényleg? Hadd nézzem csak.
- Tessék, itt van. Nagyon szép.
- Igen, azt látom. Hmmm, csak egy baj van, ez kék és én a pirosat szeretem.
- Van esetleg egy piros üveggolyód otthon?
- Nem egészen. De majdnem.
- Mondok én neked valamit. Vidd haza ezt a zsák babot, és mikor legközelebb erre jársz, hozd magaddal a piros üveggolyódat, hogy megnézhessem.
- Rendben van. Köszönöm, Miller úr.

Miller asszony, aki a közelben állt odajött hozzám, hogy segítsen. Egy mosollyal így szólt:

- Van meg két ilyen fiúcska ebben a faluban, mindhárman nagyon szegényes körülmények között élnek. Jim szeret velük üzletelni babért, almaért, paradicsomért vagy ami éppen van. Amikor visszajönnek a piros üveggolyóikkal, és mindig visszajönnek, Jim úgy dönt, hogy mégsem tetszik neki a piros, és hazaküldi őket egy zsák valamilyen zöldséggel, és azzal, hogy

hozzanak valamilyen más színű üveggolyót, narancssárgát például.

Mosolyogva jöttem el az árusbódétól, teljesen meghatódva Miller úr tettén. Nem sokkal később Colorado államba költöztem, de soha nem feledtem ennek a férfinak a csere "üzletét".

Aztán eltelt jó néhány év. Nemrégiben látogatóban jártam Idaho államban, és felkerestem néhány barátomat abban a régi kis falucskában. Mikor megérkeztem hallottam, hogy Miller úr meghalt, és pont akkor van a temetése. Mivel a barátaim el szerettek volna menni a temetésre, hát én is velük mentem. Mikor megérkeztünk a ravatalozóba, beálltunk a sorba, hogy a halott hozzátartozóival együtt részvétünket kifejezhessük Miller asszonynak. Előttünk a sorban állt három fiatalember. Egyikőjük katonai egyenruhában volt, a másik kettő pedig fekete öltönyben, igen elegánsan volt felöltözve.

Mikor rájuk került a sor Miller asszonyhoz léptek, aki mosolyogva nézet rájuk férje koporsója mellől. Mindhárom fiatalember megölelte, és megpuszilta az asszonyt, beszéltek vele pár szót, majd a koporsóhoz léptek. Az asszony lágy, könnyes kék szemei követték lépteiket, amint ők egyenként megálltak egy pillanatra a koporsónál, megfogták a halott kezét, majd tovább indultak. Mindhárman szemeiket törölgetve hagyták el a ravatalozót. Mikor ránk került a sor, elmondtam Miller asszonynak, hogy ki is vagyok, és megemlítettem neki azt a régi történetet, amit mesélt nekem három kisfiúról és az üveggolyóikról. Csillogó szemekkel megfogta kezemet, és odavezetett a koporsóhoz.

- Az a három fiatalember, akik épp ön előtt voltak, az a három kisfiú, akikről akkor meséltem. Épp most mondták el, hogy mennyire értékelték, ahogy Jim bánt velük. És most végre, hogy Jim már nem tudja meggondolni magát a színt vagy a méretet illetően... eljöttek, hogy kifizessék tartozásukat. Soha nem voltunk gazdagok ezen a földön, de biztos vagyok benne, hogy Jim ebben a pillanatban a leggazdagabb embernek tartaná magát.

Ekkor szerető gyengédséggel felemelte az élettelen ujjakat. A férje keze alatt három fényes piros üveggolyó pihent.

Gyűjtötte: dr. Gerzsenyi László

Valaki feliratkozott egy karcsúsító tanfolyamra. Az oktató megmondta már a jelentkezéskor, hogy amikor az órán részt vesznek, akkor laza ruhákat viseljenek. Az egyik jelentkező megjegyezte: „Idefigyeljen, ha nekem laza ruháim lennének, akkor nem jelentkeznék erre a tanfolyamra.”

Egy negyedik osztályos vasárnapi iskolás fiú először ment el az osztállyal gyülekezeti táborozásra. Hamarosan sürgős levelet írt anyukájának: „Anyu, kérlek, küldj egy csomó ennivalót! Itt csak reggelit, ebédet meg vacsorát kapunk.”

Egy napon egy fiatal anya és óvodáskorú fia együtt ment az autóval az utcán. A kíváncsi kisfiú feltett egy puhatolódzó kérdést: „Anyuka, miért van az, hogy csak akkor hajtanak az idióták az utcán, amikor apuka vezeti a kocsit?”

A sebész tárgyal egy esetet az orvostanhallgatókkal: „A beteg jobb lábában az izom összehúzódott, amiért rövidebb lett, mint a bal lába. Ezért sántít. Mit tennének önök egy ilyen helyzetben?” Az egyik diák fölemeli a kezét, és így szól: „Én is sántítanék.”

Mark Clark tábornoktól megkérdezte az egyik tisztje, hogy mi volt az a legjobb tanács, amit valaha kapott. A tábornok gondolkodott egy kis ideig, majd ezt válaszolta: „Nos, a legjobb tanács, amit valaha kaptam, az volt, hogy vegyem el azt a leányt, akit el is vettem.” Aztán a fiatal katonatiszt, aki a kérdést fölteszte, így folytatta: „Uram, ki adta önnek ezt a tanácsot?” Clark tábornok válasza ez volt: „Maga a leány.”

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: Katona Béla

Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani54@freemail.hu,

Máté Daniella,

Technikai szerkesztő: Lesták Károly lestakk@ps.hu

Honlap elérhetősége: www.pbgy.hu

Csülöknyárs

Hozzávalók: 2 első csülök, 3-4 fej hagyma, 2-3 gerezd fokhagyma, rozsmaring, bors, só.

A csülköket kicsontozom, majd úgy vágom kockákra, hogy mindegyikre jusson egy darabka bőr is. A hagymákat felnegyedelem. A nyársakra váltakozva felhúzó a csülköket és a hagymákat. Sózom, borsozom, majd mindegyik nyársat egy darab alufóliára teszem és megszórom zúzott fokhagymával és friss rozsmaringgal. Szorosan becsomagolom. Forró sütőben fél óráig elősütöm. Mikor elérkezett a szabadtéri grillezés ideje, fólia nélkül 10-12 perc alatt készre sütöm.

Nátha ellen házilag recept

Hozzávalók: Hagyma vagy fokhagyma, cukor

Elkészítés: A hagymát és/vagy fokhagymát szeleteljük fel, s rétegezzük le a cukorral egy befőttes üvegbe. Hagyjuk állni egy kicsit, s levet fog engedni. Teáskanálnyi mennyiséget vegyünk be kb. 3x naponta.

Tanácsok: Nincs rossz íze. Hűtőben tárolhatjuk néhány napig! Jobbulást!

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor
(nyári időszakban 18 órakor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör:
vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúság bibliaóra:
pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/:
vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Megközelíthető: **3, 30-as villamosokkal,
23, 48, 59, 66, 166-os buszokkal
és a Ráckevei hévvel.**

Lelkipásztor: Katona Béla

Gyülekezetvezető/Gondnok:
Laczkovszki János
Telefon: 284-46-04